

Obsah

I *Legislativní akty*

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/864 ze dne 17. května 2017 o Evropském roku kulturního dědictví (2018)** 1

II *Nelegislativní akty*

MEZINÁRODNÍ DOHODY

- ★ **Informace o vstupu Dohody mezi Evropskou unií a vládou Cookových ostrovů o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu v platnost** 10
- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2017/865 ze dne 11. května 2017 o podpisu Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí, pokud jde o záležitosti týkající se justiční spolupráce v trestních věcech, jménem Evropské unie** 11
- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2017/866 ze dne 11. května 2017 o podpisu Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí, pokud jde o azyl a zásadu nenavracení, jménem Evropské unie** 13

NAŘÍZENÍ

- ★ **Nářízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/867 ze dne 7. února 2017 o třídách ujednání, které mají být chráněny při částečném převodu majetku podle článku 76 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ⁽¹⁾** 15

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/868 ze dne 19. května 2017 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny	20
---	----

ROZHODNUTÍ

★ Rozhodnutí Rady (EU, Euratom) 2017/869 ze dne 16. května 2017 o jmenování jedné členky Účetního dvora	22
---	----

Opravy

★ Oprava nařízení Komise (EU) 2017/693 ze dne 7. dubna 2017, kterým se mění přílohy II, III a V nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005, pokud jde o maximální limity reziduí pro bitertanol, chlormekvat a tebufenpyrad v některých produktech a na jejich povrchu (Úř. věst. L 101, 13.4.2017)	23
---	----

I

(Legislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/864

ze dne 17. května 2017

o Evropském roku kulturního dědictví (2018)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 167 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ideály, principy a hodnoty zakotvené v kulturním dědictví Evropy tvoří společný evropský zdroj vzpomínek, porozumění, identity, dialogu, soudržnosti a kreativity. Kulturní dědictví hraje v rámci Evropské unie významnou úlohu a preambule Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) stanoví, že signatáři se inspiroují evropským kulturním, náboženským a humanistickým odkazem.
- (2) V čl. 3 odst. 3 Smlouvy o EU se stanoví, že Unie respektuje svou bohatou kulturní a jazykovou rozmanitost a dbá na zachování a rozvoj evropského kulturního dědictví.
- (3) Článek 167 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) stanoví, že je úkolem Unie přispívat k rozkvětu kultur členských států a přitom respektovat jejich národní a regionální různorodost a zároveň zdůrazňovat společné kulturní dědictví. Činnost Unie má být zaměřena na povzbuzování spolupráce mezi členskými státy a v případě potřeby na podporu a doplňování jejich činnosti, mimo jiné v oblastech zlepšování znalosti a šíření kultury a dějin evropských národů a zachování a ochrany kulturního dědictví evropského významu.
- (4) Komise ve svém sdělení ze dne 22. července 2014 nazvaném „Na cestě k integrovanému přístupu ke kulturnímu dědictví pro Evropu“ zdůrazňuje, že kulturní dědictví je sdíleným zdrojem a společným statkem uchovávaným pro budoucí generace. Péče o něj je proto společným úkolem všech zúčastněných stran.
- (5) Kulturní dědictví má pro evropskou společnost nesmírnou hodnotu z kulturního, environmentálního, sociálního a ekonomického hlediska. Jeho udržitelné řízení tak představuje strategickou volbu pro 21. století, jak je zdůrazněno v závěrech Rady ze dne 21. května 2014 ⁽³⁾. Příspěvek kulturního dědictví k tvorbě hodnot, dovedností, pracovních příležitostí a kvalitě života není doceněn.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 88, 21.3.2017, s. 7.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 27. dubna 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 11. května 2017.

⁽³⁾ Závěry Rady ze dne 21. května 2014 o kulturním dědictví jako strategickém zdroji pro udržitelný rozvoj Evropy (Úř. věst. C 183, 14.6.2014, s. 36).

- (6) Kulturní dědictví je pro evropský program pro kulturu klíčové ⁽¹⁾ a přispívá k jeho cílům, jimiž je podpora kulturní rozmanitosti a mezikulturního dialogu, podpora kultury jako katalyzátoru tvořivosti a podpora kultury jako zásadního prvku mezinárodních vztahů Unie. Jedná se rovněž o jednu ze čtyř priorit evropské kulturní spolupráce na období let 2015–2018 stanovených v aktuálním pracovním plánu pro kulturu, který Rada a zástupci vlád členských států zasedajících v Radě přijali dne 25. listopadu 2014 ⁽²⁾.
- (7) Rada ve svých závěrech ze dne 21. května 2014 uvedla, že kulturní dědictví tvoří široké spektrum dochovaných zdrojů ve všech formách a podobách, tedy zdroje hmotné, nehmotné a digitální (původně digitální i digitalizované), včetně památek, nalezišť, krajin, dovedností, postupů, znalostí a projevů lidské tvořivosti, jakož i sbírek uchovávaných a spravovaných orgány veřejné správy, jako jsou muzea, knihovny a archivy, i soukromými subjekty. Kulturní dědictví zahrnuje rovněž filmové dědictví.
- (8) Kulturní dědictví vznikalo po staletí vzájemným působením kulturních projevů různých civilizací, které obývaly Evropu. Evropský rok kulturního dědictví přispěje k pochopení důležitosti ochrany a podpory rozmanitosti kulturních projevů. Takového pochopení je možné docílit prostřednictvím vzdělávacích programů a osvětových programů pro širší veřejnost, což je v souladu se závazky podle Úmluvy Unesco z roku 2005 o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů, jíž jsou Unie a její členské státy smluvní stranou.
- (9) V souladu s článkem 30 Úmluvy Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením, jíž je Unie a většina členských států smluvní stranou, uznávají smluvní strany Úmluvy právo osob se zdravotním postižením účastnit se kulturního života společnosti na rovnoprávném základě s ostatními a jsou povinny přijmout veškerá odpovídající opatření, aby osoby se zdravotním postižením měly mimo jiné přístup na místa určená pro kulturní aktivity, jako jsou divadla, muzea, kina, knihovny a služby pro turisty, a v co největší možné míře přístup k historickým památkám a významným místům národního kulturního dědictví.
- (10) Evropská cena pro bezbariérová města ukázala, že zpřístupnění kulturního dědictví měst osobám se zdravotním postižením, starším občanům a osobám se sníženou pohyblivostí či jinými dočasnými omezeními způsobu respektujícími povahu a hodnoty tohoto dědictví je možné a že se osvědčilo.
- (11) Kulturní dědictví má značný význam pro soudržnost společenství v době, kdy se v evropských společnostech zvyšuje kulturní rozmanitost. Památky, které získaly označení „Evropské dědictví“, mají výrazný evropský rozměr, neboť byly oceněny za svoji úlohu v evropských dějinách. Spolu s Evropskými hlavními městy kultury upevňují tyto památky pocit příslušnosti ke společnému evropskému prostoru. Proto je třeba usilovat o to, aby se Evropský rok kulturního dědictví doplňoval s dalšími iniciativami. Nové participativní a mezikulturní přístupy k politice kulturního dědictví a k iniciativám v oblasti vzdělávání uznávají stejnou hodnotu všech typů kulturního dědictví, mají potenciál zvyšovat důvěru, vzájemné uznání a sociální soudržnost, jak prokazuje také mezinárodní spolupráce v rámci Rady Evropy.
- (12) Význam kulturního dědictví pro soudržnost společenství je zohledněn i v rámci Agendy OSN pro udržitelný rozvoj 2030 (dále jen „agenda 2030“), v níž jsou globální občanství, kulturní rozmanitost a mezikulturní dialog uznány za jednotící principy udržitelného rozvoje. Agenda 2030 rovněž uznává, že všechny kultury a civilizace mohou být přínosem a významným činitelem v rámci udržitelného rozvoje. Kultura je výslovně zmíněna v několika cílech udržitelného rozvoje Agendy 2030, zejména v cíli 11 (městské kulturní dědictví), a dále v cíli 4 (vzdělání) a v souvislosti s cestovním ruchem v cílech 8 (udržitelný růst) a 12 (udržitelná spotřeba).
- (13) Větší mezinárodní uznání toho, že lidé a lidské hodnoty by se měli stát centrální složkou rozšířené a víceoborové koncepce kulturního dědictví, posiluje potřebu pečovat o širší přístup ke kulturnímu dědictví, mezi jinými vzhledem k jeho příznivým účinkům na kvalitu života. Takového širšího přístupu je možné dosáhnout zaměřením se na různé cílové skupiny, lepším zpřístupněním míst, budov, produktů a služeb s ohledem na zvláštní potřeby a na důsledky demografických změn.

⁽¹⁾ Usnesení Rady ze dne 16. listopadu 2007 o evropském programu pro kulturu (Úř. věst. C 287, 29.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ Závěry Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě o pracovním plánu pro kulturu (2015–2018) (Úř. věst. C 463, 23.12.2014, s. 4).

- (14) Politiky v oblasti údržby, obnovy, ochrany, opětovného využívání, dostupnosti a podpory kulturního dědictví a souvisejících služeb spadají především do vnitrostátní, regionální nebo místní odpovědnosti. Přesto má kulturní dědictví i jasný evropský rozměr, v jehož rámci se mu věnují kromě kulturní politiky i jiné politiky Unie, jakými jsou například politiky v oblasti vzdělávání, zemědělství a rozvoje venkova, regionálního rozvoje, sociální soudržnosti, námořních záležitostí, životního prostředí, cestovního ruchu, digitální agendy, výzkumu a inovací a komunikace.
- (15) Rok 2018 má pro Evropu a její kulturní dědictví symbolický a historický význam proto, že je rokem, kdy si připomínáme řadu významných událostí, jako je sté výročí konce první světové války a vyhlášení nezávislosti několika členských států a také čtyřiceté výročí začátku třicetileté války. Evropský rok kulturního dědictví proto může přinést příležitosti k lepšímu porozumění současnosti prostřednictvím bohatšího a sdíleného pochopení minulosti.
- (16) Aby mohl být plně využit potenciál kulturního dědictví v rámci evropských společností a ekonomik, vyžadují ochrana, rozvoj a správa kulturního dědictví účinnou participativní, tedy víceúrovňovou a mnohostrannou správu a zesílenou meziodvětvovou spolupráci, jak uvádí Rada ve svých závěrech ze dne 25. listopadu 2014 ⁽¹⁾. Taková správa a spolupráce se týká všech zúčastněných stran včetně orgánů veřejné správy, odvětví kulturního dědictví, soukromých subjektů a organizací občanské společnosti, jako jsou nevládní organizace a organizace v oblasti dobrovolnictví.
- (17) Rada navíc ve svých závěrech ze dne 25. listopadu 2014 vyzvala Komisi, aby zvážila předložení návrhu „Evropského roku kulturního dědictví“.
- (18) Evropský parlament v rámci svého usnesení ze dne 8. září 2015 doporučil stanovit rok 2018, pokud to bude možné, Evropským rokem kulturního dědictví.
- (19) Ve svém usnesení ze dne 16. dubna 2015 ⁽²⁾ přivítal Výbor regionů návrh Rady, že je třeba zvážit zavedení Evropského roku kulturního dědictví, a zdůraznil jeho význam při plnění společných cílů v celoevropském kontextu.
- (20) Vyhlášení Evropského roku kulturního dědictví je účinný způsob, jak zvyšovat obecné povědomí, šířit informace o osvědčených postupech, podporovat politické diskuse, výzkum a inovace a zlepšit shromažďování a analýzu kvalitativních podkladů a kvantitativních údajů, včetně statistických dat, o sociálním a ekonomickém dopadu kulturního dědictví. Vytvářením prostoru pro podporu těchto cílů současně na úrovni Unie a na vnitrostátní, regionální i místní úrovni lze dosáhnout synergie a lepšího využití zdrojů. V tomto ohledu by Komise měla poskytovat Evropskému parlamentu, Radě a členským státům, Výboru regionů a orgánům a sdružením působícím v oblasti kulturního dědictví na úrovni Unie včasné informace a úzce s nimi spolupracovat. S cílem zajistit evropský rozměr činností rozvíjených v rámci Evropského roku kulturního dědictví se také vyzývají členské státy, aby mezi sebou spolupracovaly.
- (21) Kulturní dědictví je součástí opatření řady programů v oblasti vnějších vztahů, především na Blízkém východě, ale i jinde. Podpora hodnoty kulturního dědictví je také odpovědí na úmyslné ničení kulturního dědictví v oblastech konfliktů, jak zdůraznily vysoká představitelka Unie pro zahraniční a bezpečnostní politiku a Komise ve svém společném sdělení ze dne 8. června 2016 nazvaném „Směrem ke strategii EU pro mezinárodní kulturní vztahy“. Je důležité zajistit, aby se Evropský rok kulturního dědictví dobře doplňoval se všemi iniciativami týkajícími se vnějších vztahů rozvíjenými v příslušných rámcích. Opatření mající zajistit ochranu a podporu kulturního dědictví v rámci příslušných nástrojů vnějších vztahů by měla mimo jiné odrážet společný zájem spojený s výměnou zkušeností a hodnot se třetími zeměmi. Evropský rok kulturního dědictví by měl podporovat vzájemné znalosti daných kultur, jejich uznání a vzájemné porozumění.
- (22) Kandidátské země a potenciální kandidátské země by měly být s činnostmi v rámci Evropského roku kulturního dědictví v úzkém kontaktu. Může být žádoucí také zapojení zemí, na které se vztahuje evropská politika sousedství, a dalších partnerských zemí. Takového zapojení je možné dosáhnout prostřednictvím příslušných rámců spolupráce a dialogu, zejména v kontextu dialogu občanské společnosti mezi Uníí a uvedenými zeměmi.

⁽¹⁾ Závěry Rady o participativní správě kulturního dědictví (Úř. věst. C 463, 23.12.2014, s. 1).

⁽²⁾ Stanovisko Výboru regionů – Na cestě k integrovanému přístupu ke kulturnímu dědictví pro Evropu (Úř. věst. C 195, 12.6.2015, s. 22).

- (23) Ochrana, zachování a rozvoj kulturního dědictví Evropy spadají do cílů existujících programů Unie. Evropský rok kulturního dědictví by proto mohl proběhnout s využitím těchto programů v souladu s jejich stávajícími ustanoveními a finančních priorit, které jsou stanovovány na jednoleté nebo víceleté období. Programy a politiky v oblastech jako kultura, vzdělávání, zemědělství a rozvoj venkova, regionální rozvoj, sociální soudržnost, námořní záležitosti, životní prostředí, cestovní ruch, strategie pro jednotný digitální trh, výzkum a inovace a komunikace přispívají přímo i nepřímo k ochraně, rozvoji, inovativnímu opětovnému využití a propagaci kulturního dědictví Evropy a mohou podpořit Evropský rok kulturního dědictví v souladu s vlastními právními rámci. Na podporu plnění cílů Evropského roku kulturního dědictví lze zvážit poskytování vnitrostátních příspěvků, mimo jiné prostřednictvím flexibilních mechanismů financování, jako je například partnerství veřejného a soukromého sektoru nebo skupinové financování (crowdfunding), které by doplňovaly spolufinancování na úrovni Unie.
- (24) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny přiměřenými opatřeními v celém výdajovém cyklu, včetně opatření pro prevenci, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případných správních a finančních sankcí.
- (25) Toto rozhodnutí stanoví finanční krytí na celou dobu trvání Evropského roku kulturního dědictví, které představuje pro Evropský parlament a Radu hlavní referenční částku během ročního rozpočtového procesu ve smyslu bodu 17 interinstitucionální dohody ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázi, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení ⁽¹⁾.
- (26) Jelikož cílů tohoto rozhodnutí, totiž podpořit sdílení a schopnost ocenit kulturní dědictví Evropy, zvýšit povědomí o společných dějinách a hodnotách a dále posílit pocit příslušnosti ke společnému evropskému prostoru, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, vzhledem k nezbytnosti nadnárodní výměny informací a šíření osvědčených postupů v celé Unii, ale spíše jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Předmět

1. Rok 2018 se stanoví „Evropským rokem kulturního dědictví“ (dále jen „Evropský rok“).
2. Smyslem Evropského roku je podpořit sdílení kulturního dědictví Evropy coby společného zdroje a schopnost jej ocenit, zvýšit povědomí o společných dějinách a hodnotách a posílit pocit příslušnosti ke společnému evropskému prostoru.

Článek 2

Cíle

1. Obecnými cíli Evropského roku je podněcovat a podporovat úsilí Unie, členských států a regionálních i místních orgánů, ve spolupráci s odvětvím kulturního dědictví a širší občanskou společností, o ochranu, zabezpečení, opětovné využívání, rozvoj, zvyšování hodnoty a propagaci kulturního dědictví Evropy. Evropský rok zejména:
  - a) přispěje k podpoře významu kulturního dědictví Evropy jakožto klíčové složky kulturní rozmanitosti a mezikulturního dialogu. Při plném respektování pravomocí členských států má Evropský rok vyzdvihnout nejlepší prostředky, jak kulturní dědictví Evropy zachovat a chránit a rovněž jak umožnit, aby z něj měla požitky co nejširší a nejrůznorodější veřejnost, a to i využitím opatření zaměřených na její rozvoj a vzdělávání o kulturním dědictví, což povede k podpoře sociálního začleňování a integrace;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1.

- b) zvýší příspěvek kulturního dědictví Evropy pro společnost a ekonomiku, a to využitím přímého a nepřímého ekonomického potenciálu, který zahrnuje schopnost podporovat kulturní a kreativní odvětví, včetně malých a středních podniků, a inspirovat tvorbu a inovace, podporovat udržitelný rozvoj a cestovní ruch, posilovat sociální soudržnost a vytvářet dlouhodobé pracovní příležitosti;
- c) přispěje k podpoře kulturního dědictví jako významného prvku vztahů mezi Unií a třetími zeměmi, vycházející ze zájmu a potřeb v partnerských zemích a z odborné kompetence Evropy v oblasti kulturního dědictví.

2. Konkrétní cíle Evropského roku jsou:

- a) podporovat takové přístupy k politikám v oblasti kulturního dědictví, které kladou důraz na člověka, jsou inkluzivní, pokrokové, více integrované, udržitelné a meziodvětvové;
- b) podporovat inovativní modely participativní správy a řízení kulturního dědictví, zapojující všechny zúčastněné strany včetně orgánů veřejné správy, odvětví kulturního dědictví, soukromých subjektů a organizací občanské společnosti;
- c) podporovat diskusi, výzkum a výměnu osvědčených postupů ohledně kvality zachování, ochrany, inovativního opětovného využívání a rozvoje kulturního dědictví a ohledně soudobých zásahů do historického prostředí;
- d) podporovat řešení, která kulturní dědictví zpřístupňují všem, a to i pomocí digitálních prostředků, prostřednictvím odstraňování sociálních, kulturních a fyzických překážek s ohledem na osoby se zvláštními potřebami;
- e) zdůrazňovat a vyzdvihovat pozitivní příspěvek kulturního dědictví společnosti a ekonomice prostřednictvím výzkumu a inovací, včetně posilování znalostní základny pro takový příspěvek na úrovni Unie;
- f) podporovat synergie mezi politikami týkajícími se kulturního dědictví a environmentálními politikami prostřednictvím zahrnutí kulturního dědictví do politik v oblasti životního prostředí, architektury a územního plánování a prostřednictvím podpory energetické účinnosti;
- g) posilovat strategie regionálního a místního rozvoje, jež využívají potenciálu kulturního dědictví, včetně propagace udržitelného cestovního ruchu;
- h) podporovat rozvoj specializovaných dovedností a zlepšovat řízení a přenos znalostí v odvětví kulturního dědictví s ohledem na důsledky přechodu k digitalizaci;
- i) podporovat kulturní dědictví, jakožto zdroj inspirace pro současnou tvorbu a inovace, a zdůrazňovat potenciál pro vzájemné obohacení a intenzivnější vzájemné propojení mezi odvětvím kulturního dědictví a dalšími kulturními a kreativními odvětvími;
- j) zvyšovat povědomí o významu kulturního dědictví Evropy prostřednictvím vzdělávání a celoživotního učení, zejména se zaměřením na děti, mládež a starší osoby, místní komunity a obtížně přístupné skupiny obyvatel;
- k) zdůrazňovat potenciál spolupráce v záležitostech týkajících se kulturního dědictví umožňující navazovat silnější vazby v rámci Unie a se zeměmi mimo Unii a podporující mezikulturní dialog, procesy usmíření po ukončení konfliktu a předcházení konfliktům;
- l) podporovat výzkum a inovace v oblasti kulturního dědictví; usnadnit přijetí a využití výsledků výzkumu všemi zúčastněnými stranami, zejména orgány veřejné správy a soukromým sektorem, a usnadnit šíření výsledků výzkumu mezi širší veřejností;
- m) podněcovat synergie mezi Unií a jejími členskými státy, včetně posilování iniciativ zaměřených na předcházení nedovolenému obchodování s kulturními statky; a
- n) vyzdvihovat v průběhu roku 2018 významné události, jež mají symbolický význam pro dějiny a kulturní dědictví Evropy.

Článek 3

Obsah opatření

1. Opatření související se záměry Evropského roku, která mají být přijata za účelem dosažení cílů stanovených v článku 2, zahrnují na unijní, národní, regionální i místní úrovni tyto činnosti:
  - a) iniciativy a akce na podporu diskuse a zvyšování povědomí o významu a hodnotě kulturního dědictví a k usnadnění zapojení občanů a zúčastněných stran;
  - b) informační kampaně, výstavy, vzdělávací a osvětové kampaně za účelem šíření hodnot, jako je rozmanitost a mezikulturní dialog, za využití příkladů z bohatého kulturního dědictví Evropy, a za účelem podněcování příspěvku široké veřejnosti k ochraně a správě kulturního dědictví a obecněji i za účelem dosažení cílů Evropského roku;
  - c) sdílení zkušeností a osvědčených postupů mezi orgány ústřední, regionální a místní správy a dalšími organizacemi a šíření informací o kulturním dědictví, mimo jiné prostřednictvím databáze Europeana;
  - d) provádění studií a činností v oblasti výzkumu a inovací a šíření jejich výsledků na evropské či vnitrostátní úrovni; a
  - e) podporu projektů a sítí souvisejících s Evropským rokem, a to i prostřednictvím sdělovacích prostředků a sociálních sítí.
2. Komise na úrovni Unie a členské státy na vnitrostátní úrovni mohou stanovit i jiné činnosti než ty, které jsou uvedeny v odstavci 1, za předpokladu, že přispějí k naplňování cílů Evropského roku stanovených v článku 2.
3. Orgány a subjekty Unie na úrovni Unie a členské státy na vnitrostátní úrovni mohou odkazovat na Evropský rok a používat jeho logo při podpoře činností uvedených v odstavcích 1 a 2.

Článek 4

Koordinace na úrovni členských států

Za organizaci účasti na Evropském roce na vnitrostátní úrovni odpovídají členské státy. Členské státy za tímto účelem jmenují národní koordinátory. Národní koordinátoři zajišťují koordinaci příslušných činností na vnitrostátní úrovni.

Článek 5

Koordinace na úrovni Unie

1. Komise pravidelně svolává zasedání národních koordinátorů za účelem koordinace řízení Evropského roku. Tato zasedání rovněž slouží k výměně informací ohledně provádění Evropského roku na vnitrostátní úrovni a na úrovni Unie; zástupci Evropského parlamentu se mohou těchto zasedání účastnit jako pozorovatelé.
2. Koordinace Evropského roku na úrovni Unie má průřezový přístup s cílem vytvořit synergie mezi jednotlivými programy a iniciativami Unie, které zajišťují finanční podporu projektům v oblasti kulturního dědictví.
3. Komise svolává pravidelná zasedání zúčastněných stran a zástupců organizací či subjektů působících v oblasti kulturního dědictví, včetně stávajících mezinárodních kulturních sítí a příslušných nevládních organizací a mládežnických organizací, s cílem získat jejich pomoc při provádění Evropského roku na úrovni Unie.

Článek 6

Mezinárodní spolupráce

Komise pro účely Evropského roku spolupracuje s příslušnými mezinárodními organizacemi, zejména s Radou Evropy a Unesco, přičemž zajistí viditelnost účasti Unie.

Článek 7

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření, která zajistí, aby při provádění opatření financovaných podle tohoto rozhodnutí byly finanční zájmy Unie chráněny uplatňováním preventivních opatření proti podvodům, korupci a jakýmkoliv jiným protiprávním jednáním, účinnými kontrolami a inspekcemi, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, získáním neoprávněně vyplacených částek zpět a případně uplatněním účinných, přiměřených a odrazujících správních a finančních sankcí.
2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět u všech příjemců grantů, dodavatelů a subdodavatelů, kteří obdrželi finanční prostředky Unie na základě tohoto rozhodnutí, audit na základě dokladů i kontrol a inspekcí na místě.
3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět šetření, včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s pravidly a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽¹⁾ a nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽²⁾ s cílem zjistit, zda nedošlo k podvodu, korupci či jiné protiprávní činnosti ovlivňující finanční zájmy Unie v souvislosti s grantovou dohodou či rozhodnutím o poskytnutí grantu nebo smlouvou financovanou podle tohoto rozhodnutí.
4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí dohody o spolupráci se třetími zeměmi a s mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o poskytnutí grantu vyplývající z provádění tohoto rozhodnutí obsahovat ustanovení výslovně zmocňující Komisi, Účetní dvůr a OLAF k provádění takových auditů a šetření v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

Článek 8

Financování

Spolufinancování činností v rámci provádění Evropského roku na úrovni Unie je v souladu s pravidly, která platí pro stávající programy, jako je například program Kreativní Evropa, a v rámci stávajících možností pro stanovování priorit na jednoleté či víceleté období. Evropský rok mohou podpořit rovněž ostatní programy a politiky, a to v rámci svých stávajících právních a finančních ustanovení.

Článek 9

Rozpočet

Finanční krytí pro provádění tohoto rozhodnutí na období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2018 činí 8 milionů EUR.

Roční rozpočtové prostředky schvalují Evropský parlament a Rada v mezích víceletého finančního rámce.

Článek 10

Sledování a hodnocení

Do 31. prosince 2019 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů zprávu o provádění, výsledcích a celkovém hodnocení iniciativ stanovených v tomto rozhodnutí. Zpráva bude obsahovat také návrhy týkající se dalšího společného úsilí v oblasti kulturního dědictví.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

Článek 11

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ve Štrasburku dne 17. května 2017.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
C. ABELA

_____

SPOLEČNÉ PROHLÁŠENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

V souladu s článkem 9 rozhodnutí se finanční krytí pro realizaci Evropského roku kulturního dědictví (2018) stanovuje ve výši 8 milionů EUR. Za účelem financování přípravy Evropského roku kulturního dědictví bude částka ve výši 1 milionu EUR vyčleněna ze stávajících zdrojů v rozpočtu na rok 2017. V rozpočtu na rok 2018 bude pro Evropský rok kulturního dědictví vyhrazeno 7 milionů EUR a toto bude uvedeno v příslušné rozpočtové položce. Z této částky budou 3 miliony EUR vyčleněny ze zdrojů určených v současné době na program Kreativní Evropa a 4 miliony EUR budou vyčleněny z jiných stávajících zdrojů úpravou priorit bez využití dostupných rezerv, a aniž by byly dotčeny pravomoci rozpočtového orgánu.

PROHLÁŠENÍ KOMISE

Komise bere na vědomí dohodu obou legislativních orgánů stanovit v článku 9 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o Evropském roku kulturního dědictví (2018) finanční krytí ve výši 8 milionů EUR. Komise připomíná, že je výsadou rozpočtového orgánu schválit částku prostředků v ročním rozpočtu v souladu s článkem 314 Smlouvy o fungování EU.

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

Informace o vstupu Dohody mezi Evropskou unií a vládou Cookových ostrovů o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu v platnost

Evropská unie a Cookovy ostrovy podepsaly dne 3. května 2016 v Bruselu a dne 14. října 2016 v Avarui dohodu o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu a prováděcí protokol k této dohodě.

Evropská unie dne 28. února 2017 oznámila, že dokončila vnitřní postupy nezbytné pro vstup dohody v platnost. Cookovy ostrovy učinily toto oznámení dne 10. května 2017.

V souladu se svým článkem 17 vstoupila tudíž tato dohoda v platnost dne 10. května 2017.

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2017/865**ze dne 11. května 2017****o podpisu Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí, pokud jde o záležitosti týkající se justiční spolupráce v trestních věcech, jménem Evropské unie**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 2 a článek 83 odst. 1 ve spojení s čl. 218 odst. 5 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie se spolu s členskými státy účastnila jako pozorovatel jednání o Úmluvě Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí (dále jen „úmluva“), kterou přijal Výbor ministrů Rady Evropy dne 7. dubna 2011. Úmluva byla otevřena k podpisu dne 11. května 2011.
- (2) Podle článku 75 úmluvy je úmluva otevřena k podpisu Unií.
- (3) Úmluva vytváří komplexní a mnohohrstevný právní rámec pro ochranu žen před veškerými formami násilí. Jejím cílem je předcházet, stíhat a odstraňovat násilí na ženách a dívkách a domácí násilí. Zahrnuje řadu opatření od shromažďování údajů a zvyšování povědomí až po právní opatření týkající se kriminalizace různých forem násilí na ženách. Zahrnuje opatření na ochranu obětí a poskytování podpůrných služeb a řeší také genderově podmíněné násilí v kontextu azylu a migrace. Úmluva zavádí zvláštní kontrolní mechanismus, který má zajistit účinné uplatňování ustanovení úmluvy jejími smluvními stranami.
- (4) Podpis úmluvy jménem Unie přispěje k dosažení rovnosti žen a mužů ve všech oblastech, což je základním cílem a hodnotou, o něž má Unie usilovat ve všech svých činnostech v souladu s články 2 a 3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“), článkem 8 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a článkem 23 Listiny základních práv Evropské unie. Násilí na ženách je porušováním jejich lidských práv a extrémní formou diskriminace, která je spjata s genderovou nerovností a přispívá k jejímu udržování a posilování. Tím, že se Unie zavazuje k uplatňování úmluvy, potvrzuje své odhodlání bojovat proti násilí na ženách na vlastním území i v celosvětovém měřítku a posiluje své současné politické činnosti a stávající komplexní právní rámec v oblasti trestního práva procesního, který je pro ženy a dívky obzvláště relevantní.
- (5) V oblastech spadajících do působnosti úmluvy má pravomoc jak Unie, tak její členské státy.
- (6) Úmluva by měla být podepsána jménem Unie, pokud jde o záležitosti spadající do pravomoci Unie v rozsahu, v jakém úmluva může ovlivnit společná pravidla či změnit jejich oblast působnosti. To platí zejména pro určitá ustanovení úmluvy týkající se justiční spolupráce v trestních věcech a ustanovení úmluvy týkající se azylu a zásady nenavracení. Členské státy si ponechávají svou pravomoc v rozsahu, v jakém úmluva neovlivňuje společná pravidla nebo nemění jejich oblast působnosti.
- (7) Unie má rovněž výlučnou pravomoc přijmout povinnosti stanovené v úmluvě týkající se vlastních orgánů a veřejné správy.
- (8) Jelikož jsou pravomoc Unie a pravomoci členských států propojeny, měla by se Unie stát smluvní stranou této úmluvy spolu s členskými státy, aby mohly společně plnit povinnosti stanovené úmluvou a jednotným způsobem vykonávat práva, která jim byla svěřena.

- (9) Toto rozhodnutí se týká ustanovení úmluvy týkající se justiční spolupráce v trestních věcech v rozsahu, v jakém tato ustanovení mohou ovlivnit společná pravidla nebo měnit jejich oblast působnosti. Netýká se článků 60 a 61 úmluvy, které jsou předmětem samostatného rozhodnutí Rady o podpisu, přijatého souběžně s tímto rozhodnutím.
- (10) Irsko a Spojené království jsou vázány směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ⁽¹⁾ a 2011/93/EU ⁽²⁾, a proto se účastní přijímání tohoto rozhodnutí.
- (11) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.
- (12) Úmluva by proto měla být podepsána,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Podpis Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí, pokud jde o záležitosti týkající se justiční spolupráce v trestních věcech, jménem Unie se schvaluje s výhradou uzavření uvedené úmluvy ⁽³⁾.

Článek 2

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmocněné podepsat úmluvu jménem Unie.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 11. května 2017.

Za Radu
předseda
R. GALDES

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/629/SVV (Úř. věst. L 101, 15.4.2011, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV (Úř. věst. L 335, 17.12.2011, s. 1).

⁽³⁾ Znění úmluvy bude zveřejněno spolu s rozhodnutím o jejím uzavření.

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2017/866**ze dne 11. května 2017****o podpisu Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí, pokud jde o azyl a zásadu nenavracení, jménem Evropské unie**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 78 odst. 2 ve spojení s čl. 218 odst. 5 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie se spolu s členskými státy účastnila jako pozorovatel jednání o Úmluvě Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí (dále jen „úmluva“), kterou přijal Výbor ministrů Rady Evropy dne 7. dubna 2011. Úmluva byla otevřena k podpisu dne 11. května 2011.
- (2) Podle článku 75 úmluvy je úmluva otevřena k podpisu Unií.
- (3) Úmluva vytváří komplexní a mnohohrstevný právní rámec pro ochranu žen před veškerými formami násilí. Jejím cílem je předcházet, stíhat a odstraňovat násilí na ženách a dívkách a domácí násilí. Zahrnuje řadu opatření od shromažďování údajů a zvyšování povědomí až po právní opatření týkající se kriminalizace různých forem násilí na ženách. Zahrnuje opatření na ochranu obětí a poskytování podpůrných služeb a řeší také genderově podmíněné násilí v kontextu azylu a migrace. Úmluva zavádí zvláštní kontrolní mechanismus, který má zajistit účinné uplatňování ustanovení úmluvy jejími smluvními stranami.
- (4) Podpis úmluvy jménem Unie přispěje k dosažení rovnosti žen a mužů ve všech oblastech, což je základním cílem a hodnotou, o něž má Unie usilovat ve všech svých činnostech v souladu s články 2 a 3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“), článkem 8 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a článkem 23 Listiny základních práv Evropské unie. Násilí na ženách je porušováním jejich lidských práv a extrémní formou diskriminace, která je spjata s genderovou nerovností a přispívá k jejímu udržování a posilování. Tím, že se Unie zavazuje k uplatňování úmluvy, potvrzuje své odhodlání bojovat proti násilí na ženách na vlastním území i v celosvětovém měřítku a posiluje své současné politické činnosti a stávající komplexní právní rámec v oblasti trestního práva procesního, který je pro ženy a dívky obzvláště relevantní.
- (5) V oblastech spadajících do působnosti úmluvy má pravomoc jak Unie, tak její členské státy.
- (6) Úmluva by měla být podepsána jménem Unie, pokud jde o záležitosti spadající do pravomoci Unie v rozsahu, v jakém úmluva může ovlivnit společná pravidla či změnit oblast jejich působnosti. To platí zejména pro určitá ustanovení úmluvy týkající se justiční spolupráce v trestních věcech a ustanovení úmluvy týkající se azylu a zásady nenavracení. Členské státy si ponechávají svou pravomoc v rozsahu, v jakém úmluva neovlivňuje společná pravidla nebo nemění jejich oblast působnosti.
- (7) Unie má rovněž výlučnou pravomoc přijmout povinnosti stanovené v úmluvě týkající se vlastních orgánů a veřejné správy.
- (8) Jelikož jsou pravomoc Unie a pravomoci členských států propojeny, měla by se Unie stát smluvní stranou této úmluvy spolu s členskými státy, aby mohly společně plnit povinnosti stanovené úmluvou a jednotným způsobem vykonávat práva, která jim byla svěřena.

- (9) Toto rozhodnutí se týká pouze článků 60 a 61 úmluvy. Netýká se ustanovení úmluvy týkajících se justiční spolupráce v trestních věcech, která jsou předmětem samostatného rozhodnutí Rady o podpisu, přijatého souběžně s tímto rozhodnutím.
- (10) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se tyto členské státy neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.
- (11) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.
- (12) Úmluva by proto měla být podepsána,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Podpis Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí, pokud jde o azyl a zásadu nenavracení, jménem Unie se schvaluje s výhradou uzavření uvedené úmluvy ⁽¹⁾.

Článek 2

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmocněné podepsat úmluvu jménem Unie.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 11. května 2017.

Za Radu
předseda
R. GALDES

⁽¹⁾ Znění úmluvy bude zveřejněno spolu s rozhodnutím o jejím uzavření.

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2017/867

ze dne 7. února 2017

o třídách ujednání, které mají být chráněny při částečném převodu majetku podle článku 76 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012⁽¹⁾, a zejména na článek 76 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 2014/59/EU požaduje, aby členské státy zajistily ochranu určitých tříd ujednání během částečného převodu aktiv, práv a závazků instituce v režimu řešení krize. Stejná ochrana je nutná v případě, kdy orgán příslušný k řešení krize nuceně mění podmínky smlouvy, již je instituce v režimu řešení krize stranou. Cílem této ochrany je v případě částečného převodu nebo změny smlouvy zabránit dělení aktiv, práv a závazků, které jsou vzájemně propojeny na základě uvedených ujednání.
- (2) Aby bylo zajištěno řádné uplatňování této ochrany, je nutné přesně určit typy ujednání, které spadají do rozsahu vymezení jednotlivých tříd stanovených směrnicí 2014/59/EU. Nejvhodnějším způsobem, jak typy ujednání určit, je doplnit pravidla a definice stanovené ve směrnici 2014/59/EU dalšími podrobnými pravidly a definicemi. Tato metoda je vhodnější než sestavení seznamu konkrétních ujednání, která je možno uzavřít podle právních předpisů jednotlivých členských států, vzhledem k tomu, že takový seznam by bylo obtížné vypracovat a bylo by nutné ho neustále aktualizovat. Toto nařízení by mělo vyjasnit a v případě potřeby omezit rozsah použitelnosti různých forem ochrany stanovených směrnicí 2014/59/EU pro každou třídu ujednání.
- (3) Různé třídy ujednání uvedené v čl. 76 odst. 2 směrnice 2014/59/EU jsou rozpracovány v různé míře podrobnosti: některé třídy jsou zcela konkrétní, zatímco jiné jsou vymezeny vágněji. Některé třídy se navíc týkají jednoho typu smluvního vztahu a závazku nebo omezeného souboru smluvních vztahů a závazků, zatímco jiné zahrnují větší počet a otevřenou škálu smluvních závazků, transakcí a vztahů. Tyto posledně jmenované třídy by potenciálně mohly zahrnovat všechny právní a smluvní vztahy mezi institucí a jednou nebo více jejími protistranami. Kdyby měly být tyto třídy ujednání plně chráněny, mohlo by být pro orgány příslušné k řešení krize provádění částečných převodů obtížné, ne-li nemožné. Je proto vhodné zabránit nadměrné míře ochrany, která by se mohla potenciálně vztahovat na všechna aktiva, práva a závazky mezi institucí a jejími protistranami.
- (4) Některé třídy chráněných ujednání jsou ve směrnici 2014/59/EU definovány širěji. Za účelem zvýšení jistoty ohledně oblasti působnosti zejména ve vztahu k dohodám o zajištění, dohodám o vzájemném započtení, nettingovým dohodám a k mechanismům strukturovaného financování by tyto třídy měly být blíže vymezeny. Toto nařízení v přenesené pravomoci by nemělo orgánům příslušným k řešení krize bránit v tom, aby uvedené druhy dohod o vzájemném započtení a nettingových dohod blíže vymezily a při individuálních částečných

⁽¹⁾ Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190.

převodech chránily, jestliže jsou tyto dohody uznávány pro účely snižování rizika podle platných obezřetnostních pravidel a podmínkou tohoto uznání je ochrana, zejména na základě neoddělitelnosti. Možnost rozhodovat o takovéto rozšířené ochraně by orgány příslušné k řešení krize měly mít v individuálních případech řešení krizí.

- (5) Protistrany instituce se mohou dohodnout na takzvané „univerzální“ nebo „obecné“ dohodě o vzájemném započtení, která bude zahrnovat veškerá práva a závazky mezi těmito stranami. Na základě tohoto druhu dohody by veškeré závazky mezi těmito stranami byly chráněny proti vzájemnému oddělení. V důsledku toho by byl částečný převod s ohledem na tuto protistranu neproveditelný a znamenalo by to i celkové ohrožení použitelnosti tohoto nástroje vzhledem k tomu, že orgány příslušné k řešení krize by dokonce nemusely být schopny ani rozpoznat, kterých závazků se toto ujednání týká a kterých nikoli. Mělo by být vyjasněno, že „univerzální“ nebo „obecné“ nettingové dohody a dohody o vzájemném započtení, které zahrnují veškerá aktiva, práva a závazky mezi smluvními stranami, by neměly být považovány za chráněná ujednání.
- (6) Z článku 80 směrnice 2014/59/EU vyplývá, že jakýmkoli zúžením rozsahu definic chráněných ujednání podle čl. 76 odst. 2 směrnice 2014/59/EU by nemělo být dotčeno fungování systémů pro obchodování, zúčtování a vzájemné vypořádání, pokud tyto systémy spadají do působnosti čl. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES⁽¹⁾. Orgány příslušné k řešení krize by proto měly mít povinnost chránit všechny typy ujednání uvedené v čl. 76 odst. 2 směrnice 2014/59/EU, které jsou spojeny s činností protistrany jako ústřední protistrany. To zahrnuje mimo jiné činnost krytou fondem pro riziko selhání podle článku 42 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012⁽²⁾.
- (7) Totéž platí pro aktiva, práva a závazky týkající se platebních systémů nebo systémů vypořádání obchodů s cennými papíry. Vzhledem k tomu, že nettingové dohody, které spadají do oblasti působnosti směrnice 98/26/ES, jsou chráněny v případě platební neschopnosti, měly by být z důvodu jednotnosti chráněny rovněž podle článku 76 směrnice 2014/59/EU. Je však vhodné v příslušných případech rozšířit rozsah ochrany podle čl. 76 odst. 2 směrnice 2014/59/EU na všechna ujednání s platebními systémy nebo systémy vypořádání obchodů s cennými papíry a jejich související činnost.
- (8) Potřeba upřesnění rozsahu ujednání podle čl. 76 odst. 2 směrnice 2014/59/EU, na která se v určitých případech vztahují záruky, by v zásadě neměla bránit orgánům příslušným k řešení krize v ochraně jakýchkoli tříd ujednání, které lze přiřadit k jedné z kategorií uvedených v daném článku a které jsou v insolvenčním řízení chráněny proti oddělení aktiv, práv a závazků, jichž se ujednání týkají, podle příslušného vnitrostátního insolvenčního práva včetně vnitrostátních předpisů provádějících směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES⁽³⁾. Je tomu tak v případě, že by věřitel i nadále požíval práv vyplývajících z ujednání, pokud by celá transakce nebyla podle vnitrostátního insolvenčního práva prohlášena za neplatnou. Platí to především pro dohody o zajištění, dohody o vzájemném započtení a nettingové dohody, které jsou chráněny podle vnitrostátního insolvenčního práva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice uvedené ve směrnici 2014/59/EU. Použijí se rovněž tyto definice:

- 1) „Sekuritizací“ se rozumí sekuritizace definované v čl. 4 odst. 1 bodě 61 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013⁽⁴⁾.
- 2) „Dohodami o započtení“ (*contractual netting agreements*) se rozumí dohody o započtení definované v článku 295 nařízení (EU) č. 575/2013.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí (Úř. věst. L 125, 5.5.2001, s. 15).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

Článek 2

Podmínky týkající se dohod o zajištění včetně transakcí s financováním cenných papírů

Dohody o zajištění podle čl. 76 odst. 2 písm. a) směrnice 2014/59/EU zahrnují:

- 1) ujednání stanovící záruky, osobní zajištění a ručení;
- 2) zástavní práva a jiné věcné zajištění;
- 3) transakce s půjčkou cenných papírů, které neznamenají převod plného vlastnického práva k zajištění a které spočívají v tom, že jedna strana (věřitel) půjčuje cenné papíry druhé straně (dlužník) výměnou za poplatek nebo úhradu úroku a dlužník poskytuje věřiteli zajištění po celou dobu trvání půjčky.

Dohody o zajištění se považují za dohody o zajištění podle čl. 76 odst. 2 písm. a) směrnice 2014/59/EU pouze tehdy, pokud jsou práva nebo aktiva, s nimiž je právo ze zajištění spojeno nebo s nimiž by bylo spojeno v případě události rozhodné pro vymáhání, v souladu s podmínkami dohody a s platnými vnitrostátními právními předpisy dostatečně identifikovaná nebo identifikovatelná.

Článek 3

Podmínky týkající se dohod o vzájemném započtení

1. Dohody o vzájemném započtení uzavřené mezi institucí a jedinou protistranou se považují za dohody o vzájemném započtení uvedené v čl. 76 odst. 2 písm. c) směrnice 2014/59/EU, mají-li vztah k právům a závazkům plynoucím z finančních smluv nebo derivátů.
2. Dohody o vzájemném započtení uzavřené mezi institucí a jednou nebo více protistranami se považují za dohody o vzájemném započtení uvedené v čl. 76 odst. 2 písm. c) směrnice 2014/59/EU v kterémkoli z těchto případů:
  - a) jsou-li tyto dohody spojeny s činností protistrany jako ústřední protistrany, zejména pokud jde o činnost krytou fondem pro riziko selhání uvedeným v článku 42 nařízení (EU) č. 648/2012;
  - b) mají-li tyto dohody vztah k právům a povinnostem vůči systémům definovaným v čl. 2 písm. a) směrnice 98/26/ES nebo vůči jiným platebním systémům nebo systémům vypořádání obchodů s cennými papíry a jsou-li spojeny s jejich činností platebních systémů nebo systémů vypořádání obchodů s cennými papíry.
3. Orgány příslušné k řešení krize mohou v individuálních případech rozhodnout, že dohody o vzájemném započtení uzavřené mezi institucí a jednou nebo více protistranami, pokud se vztahují na jiné typy práv a závazků, než které jsou uvedeny v odstavcích 1 a 2, mohou být považovány za dohody o vzájemném započtení podle čl. 76 odst. 2 písm. c) směrnice 2014/59/EU, jestliže jsou tyto dohody uznávány pro účely snižování rizika podle platných omezitelných pravidel a podmínkou tohoto uznání je ochrana, zejména na základě neoddělitelnosti.

Článek 4

Podmínky týkající se nettingových dohod

1. Dohody o započtení (*contractual netting agreements*) uzavřené mezi institucí a jedinou protistranou se považují za nettingové dohody podle čl. 76 odst. 2 písm. d) směrnice 2014/59/EU, mají-li vztah k právům a závazkům plynoucím z finančních smluv nebo derivátů.
2. Dohody o započtení (*contractual netting agreements*) uzavřené mezi institucí a jednou nebo více protistranami se považují za nettingové dohody podle čl. 76 odst. 2 písm. d) směrnice 2014/59/EU v kterémkoli z těchto případů:
  - a) jsou-li tyto dohody spojeny s činností protistrany jako ústřední protistrany, zejména pokud jde o činnost krytou fondem pro riziko selhání uvedeným v článku 42 nařízení (EU) č. 648/2012;
  - b) mají-li tyto dohody vztah k právům a povinnostem vůči systémům definovaným v čl. 2 písm. a) směrnice 98/26/ES nebo vůči jiným platebním systémům nebo systémům vypořádání obchodů s cennými papíry a jsou-li spojeny s jejich činností platebních systémů nebo systémů vypořádání obchodů s cennými papíry.

3. Orgány příslušné k řešení krize mohou v individuálních případech rozhodnout, že nettingové dohody uzavřené mezi institucí a jednou nebo více protistranami mohou být považovány za nettingové dohody podle čl. 76 odst. 2 písm. d) směrnice 2014/59/EU, jestliže jsou uznávány pro účely snižování rizika podle platných omezitelských pravidel a podmínkou tohoto uznání je ochrana, zejména na základě neoddělitelnosti.

Článek 5

Obecné podmínky vztahující se na dohody o zajištění, dohody o vzájemném započtení a nettingové dohody a na mechanismy strukturovaného financování

1. Články 2, 3 a 4 nejsou dotčeny následující pravomoci orgánů příslušných k řešení krize:
  - a) chránit jakýkoli typ ujednání, která lze přiřadit k jedné ze tříd uvedených v čl. 76 odst. 2 písm. a), c), d) a f) směrnice 2014/59/EU a která jsou chráněna v běžném insolvenčním řízení proti dočasnému nebo neomezenému oddělení, pozastavení nebo zrušení aktiv, práv a závazků, jichž se tato ujednání týkají, podle příslušného vnitrostátního insolvenčního práva, včetně vnitrostátních předpisů provádějících směrnici 2001/24/ES;
  - b) chránit jakýkoli typ ujednání, která nespádají do oblasti působnosti čl. 76 odst. 2 směrnice 2014/59/EU a která jsou chráněna v běžném insolvenčním řízení proti dočasnému nebo neomezenému oddělení, pozastavení nebo zrušení aktiv, práv a závazků, jichž se tato ujednání týkají, podle příslušného vnitrostátního insolvenčního práva, včetně vnitrostátních předpisů provádějících směrnici 2001/24/ES.
2. Orgány příslušné k řešení krize mohou v individuálních případech vyloučit z ochrany poskytované podle čl. 76 odst. 1 směrnice 2014/59/EU dohody o zajištění nebo dohody o vzájemném započtení a nettingové dohody, které se týkají smluv obsahujících jakékoli ustanovení, které v případě selhání protistrany umožňuje protistraně, která není v selhání, provádět pouze částečné nebo žádné platby do konkursní podstaty protistrany v selhání, a to i v případech, kdy je strana v selhání čistým věřitelem.

Článek 6

Podmínky týkající se mechanismů strukturovaného financování včetně sekuritizací a nástrojů používaných pro účely zajištění

1. Mechanismy strukturovaného financování podle čl. 76 odst. 2 písm. f) směrnice 2014/59/EU zahrnují:
  - a) sekuritizace, ve kterých byly podkladové expozice rozděleny do tranší a převedeny formou převodu plného vlastnického práva z rozvahy původce na instituci nebo subjekt v režimu řešení krize (sekuritizace, u níž dochází ke skutečnému prodeji);
  - b) sekuritizace prostřednictvím smluvních nástrojů, kde podkladová aktiva zůstávají v rozvaze instituce nebo subjektu v režimu řešení krize (syntetická sekuritizace).

U sekuritizací, u nichž dochází ke skutečnému prodeji, se každá úloha původce v dané struktuře, včetně obsluhy úvěrů, poskytování jakékoli formy ochrany proti rizikům nebo poskytování likvidity, považuje za závazek, který je součástí mechanismu strukturovaného financování.

U syntetických sekuritizací je právo ze zajištění považováno za právo, které tvoří součást mechanismu strukturovaného financování, pouze tehdy, je-li v souladu s podmínkami ujednání a s platnými vnitrostátními právními předpisy spojeno s konkrétními a dostatečně identifikovanými nebo identifikovatelnými aktivy.

2. Smlouvy, které tvoří sekuritizační strukturu upravující vzájemné vztahy mezi původci, emitenty, správci, obsluhovatelé, správci hotovosti a protistranami zajišťujícími swapové a úvěrové riziko, jsou považovány za součást mechanismů strukturovaného financování v případě, že jsou tyto vzájemné vztahy přímo spojeny s podkladovými aktivy a s platbami, které mají být provedeny z výnosů, jež tato aktiva přinesou držitelům strukturovaných nástrojů. Tyto vzájemné vztahy zahrnují závazky a práva související s podkladovými aktivy, závazky vyplývající z vydaných nástrojů a dohody o zajištění včetně derivátových transakcí, které jsou nezbytné pro udržení toku plateb vyplývajících z těchto závazků.

3. Ustanovením odstavce 2 není dotčena pravomoc orgánu příslušného k řešení krize rozhodovat v jednotlivých případech a s ohledem na konkrétní strukturu mechanismu strukturovaného financování podle čl. 76 odst. 2 písm. f) směrnice 2014/59/EU o tom, že i jiné dohody mezi stranami uvedenými v odstavci 2, například dohody o obsluze úvěrů, které nejsou přímo spojeny s podkladovými aktivy a s platbami, které mají být provedeny, tvoří součást mechanismu strukturovaného financování.

*Článek 7***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 7. února 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/868**ze dne 19. května 2017****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. května 2017.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel

Generální ředitelství pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MA	119,1
	TN	158,2
	TR	94,0
	ZZ	123,8
0709 93 10	TR	131,2
	ZZ	131,2
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	58,9
	MA	58,6
	TR	41,8
	ZA	88,5
	ZZ	62,0
0805 50 10	AR	123,2
	TR	65,0
	ZA	207,1
	ZZ	131,8
0808 10 80	AR	94,0
	BR	115,9
	CL	126,4
	CN	145,5
	NZ	158,4
	US	107,1
	ZA	100,2
	ZZ	121,1

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU, Euratom) 2017/869

ze dne 16. května 2017

o jmenování jedné členky Účetního dvora

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 286 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 106a této smlouvy,

s ohledem na návrh Maďarska,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Funkční období pana Szabolcse FAZAKASE skončilo dne 6. května 2016.
- (2) Je proto třeba přistoupit k novému jmenování,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Paní Ildikó GÁLL-PELCZOVÁ je jmenována členkou Účetního dvora na období od 1. září 2017 do 31. srpna 2023.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 16. května 2017.

Za Radu
předseda
L. GRECH

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 27. dubna 2017 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

OPRAVY

Oprava nařízení Komise (EU) 2017/693 ze dne 7. dubna 2017, kterým se mění přílohy II, III a V nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005, pokud jde o maximální limity reziduí pro bitertanol, chlormekvat a tebufenpyrad v některých produktech a na jejich povrchu

(Úřední věstník Evropské unie L 101 ze dne 13. dubna 2017)

Strana 12, příloha, bod 1 písm. b), v tabulce nahrazující sloupec pro chlormekvat v příloze II nařízení (ES) č. 396/2005, v kódech číslo 1030000 až 1030990:

místo:

„1030000	Ptačí vejce	0,01 (*),
1030010	Slepičí	
1030020	Kachní	
1030030	Husí	
1030040	Křepelčí	
1030990	Ostatní	

má být:

„1030000	Ptačí vejce	0,1“.
1030010	Slepičí	
1030020	Kachní	
1030030	Husí	
1030040	Křepelčí	
1030990	Ostatní	

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS